

PALVUSLIK PELGUPAIK

Ja tavatseb olla harjumuspärane, et inimkonna olendid arutlevad, debateerivad oma teadvuses sellega, kes nad sooviksid olla, sellega, mida nad tahaksid teha... ja ei tee, debateerivad sellega, mida öeldakse ja sellega, millest aru saadakse, debatt tunnetatuga, nõusse jäädavaga...

Kahtluseta, on selle sisu duaalne, kuid samuti kultuurilise, kasvatuselise, formatsiooni sisu tulem, produkt..., mis tuleneb filosoofia seiskunud parameetritest, mis paluvad, inimlikust optikast lähtudes, teatud käitumise, olemise mustrit...

Ja loomulikult, sedamööda kuidas isik, alates kõige õrnemast lapsest peale kuni täiskasvanuks saamiseni... ja sealt edasi, näeb, et ta ei sobitu nendesse nõutud parameetritesse, ta kahtleb. Ta kahtleb oma võimetes, oma ressurssides, oma võimekuses ning siseneb sellesse debatti, mis on "hea ja mis on halb", debatti, mida minust mõeldakse, miks nii mõeldakse... kui mina usun seda, mis on teine...

Mõningitel puhkudel, sellise debati ees, paljud inimolendid eelistavad - lihtsalt- end maksma panna ja üritada oma kriteeriume peale suruda. Kindlapeale vastanduvad nad paljudes situatsioonides ... paikapanduga ja nendega, kes üritavad end maksma panna, kuid ei sea end sisse, jne.

Endalt küsimise hetkel, miks see teadvuse lugu, võime end leida mõttelt, et meie referents Loominguga on ära kaotatud, hajunud või on seda varjatud; mis, olgugi et see ei ole mingi kasutamishend... konkreetsete käskudega, kuid kus oletati, eeldati -ja eeldatakse!- mingit vaikivat referentsi, mis juhib meid teatud stabiilsuseni, terve mõistuseni, kooselamise teadvuseni; mitte mingi debati eksistentsi üle.

Mismoodi see lahti ühendamine sellest elu allikast toimus, sai alguse, kindlapeale, igapäevase mõtlemise avastuses -olendi poolt vaadatuna-, et tema võimekus, tema ressursid, tema deduktsioonid olid tema enda omad, kuna need olid inkarneerunud temasse.

Niiviisi tekkisid järk-järgult isiksusekesksused, tähtsad tegelased – “maskid,”... mis hakkasid tegutsema nagu jumalad oma keskkonna suhtes. Ja niiviisi jätkatakse, jultumusega elu ees, ilma ebamugavustundeta.

See on üldine teadvus, mis meid enesesse haarab... ja mille kohta tänane Palvuslik Tähendus meid hoiatab, et peame olema valvel, sest, kahtluseta, see reostab; kahtluseta, loob võistluslikkust, loob peakangelaseks olemist, protagonismi, loob usku ülemvõimu...

Ja need uskumused võimu loovad, tekitavad territooriume, piire, barjääre...

Võistlus, konkurents jumalate vahel.

On raske!... või väga raske ette kujutada -selle kontseptsiooni tähenduses- mingit lahendust.

Palvuslik Tähendus pakub meile keevat pelgupaika. Nagu varjendit. Justnagu ootaks, et läheb mööda... see võistlev kohalolek.

Pelgupaik, kus on võimalik ette kujutada teisi hoiakuid, teisi positsioone, teisi käitumisviise. Ja hiljem, “ilma et selgineks”, väljuda pelgupaigast ja... anda tunnistust leitust, õpitust, soovitatust...

Tavaliselt, on vaja pelgupaika pugeda kiiresti.

Jälitamise, tagakiusamise, debatt ümbritseb, nõuab, ahistab...

Palvuslik Pelgupaik on alkeemiline kolb, milles on võimalik transformeeruda, muutuda, transfigureeruda.

Ja kui niiviisi tajutakse, mõistetakse ja usutakse, siis on võimalik..., et inimolend vabaneb inimjumalate doktriinidest koosnevast õpetusest.

Ja kui see nii ei ole ja kui pelgupaik on vaid lihtne... peitupugemine “kaitse seisundisse”, et mitte märjaks saada kui peaks sadama... või kui just sajab, siis oleme situatsioonis, kus... valgust ei paista.

Palvuslik Pelgupaik valvab ja ootab... nagu mingi koht Universumis, kus on võimalik!... vabaneda, lunastuda nii paljust debateerimisest ja muutuda uuesti selleks, mida Loov Müsteerium on kavandanud.

Ja niiviisi võime kindlalt öelda, et kui Palvuslik Tähendus, Palvuslik Kutse on pelgupaik, siis need, kes selle poole pöörduvad on põgenikud..., kes põgenevad konflikti, jälitamise, valu, kahtlustamise, nälja, vägivalla, keelu eest.

Kui Palve Kutse on selline..., siis on on olemas koht kuhu peitu pugeda, varjuda.

Koht, kus meid ei ekspluateerita, kus meiega ei spekuldeerita, kus meid ei osteta ega müüda, kuhu meid kinni ei panda, kus meid ei karistata, kus meid ei hoita vangis.

Erinevalt põgenikest, keda päev-päevalt juurde tekib... ja kes ei leia lohutust, siis Palve Kutse esindab reaalselt! soosivat, hoidvat pelgupaika, ilmselget lohutust!, momentaanset kergendust!

See on ruum, kus olend tunnetab iseennast.

Ja iseenda tunnetamine... innustab, aktiveerib suunda, tähendust.

Ja selles tähenduses kõik need, kes pöörduvad Palve Kutse poole - põgenikud- neil on soodne juhus, neil on võimalus -erandlik!- luua uus inimkond... ühes lõpmatus ruumis; ühes... igavikulises... ajatuses!

Jah. Võiks öelda järgmist:

“Olen palvuslik põgenik. Olen Müsteeriumi immigrant.

Olen kohal niinimetatud “selles maailmas”, kuid ma ei pärine siit.

Kui immigrant, olen leidnud... oma ruumi; mis ei ole enam minu oma, et olla ruumiks koos elamiseks, kohtumiseks, avastamiseks.

Ja niiviisi ei tunne ma puudust varasemast. Olin põgenenud, pakku pugunud. Ma ei soovi tagasi pöörduda! Ma eksisin. Mind eksitati!

Mul oli vajadus emigreeruda, kestvate vastuolude tõttu. Ja minust sai immigrant..., kui mind kutsuti palvetama. Ja ma leidsin oma tähise ruumi..., mis mind katkematult aitab, toetab..., kui olen valmis kuulama.

See ei osta mind ega müü mind, ei rendi ega tagasta mind.

Täna on pelgupaik, jah...

Kulgedes saab olema... sulandumine, identiteet”.

Ja kui pelgupaigas... transfigureeruvad meie võimed, siis “olemises”... lahustub hirm; usaldamatus kaotab tähendust; juhust elatakse; erandlikkus omistatakse; imesid jagatakse omavahel...

See on teine identiteet.

Üks Armastusest tulenev armastav kaitse, vari... sõelub läbi pelgupaiga seinad -läbipaistvateks, soojadeks-... paljudeks värvideks.

***